

சீவமயம்

குமரகுருபரன்

மலர் 15]

1964-ஸ்ரீ குருபுசை மலர் 14-5-64

[இதழ் 5

தனிப் பிரதி 13 நயா பைசா

வருடச் சந்தா ரூ. 12

ஆசிரியர் குழு

1. வித்துவான் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் அவர்கள்
ஸ்ரீ காசிமடம் இளவரசு, திருப்பனந்தான்.
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சுவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்,
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. Sc. L.,
பிரின்ஸிபால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தான்.
4. ராவ்சாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
5. திரு. ஆ. சி. ஷண்முகநயினார் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
வழக்கறிஞர், தென்காசி.
6. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.
(Verification Officer) இந்து அறநிலைய இலாகா,
20, நுங்கம்பாக்கம் ஹைரோடு, சென்னை - 6.
7. திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள் M. A.
தமிழ் விரிவுரையாளர், காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகம், காசி.

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,
நிர்வாக ஆசிரியர்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. தில்லை சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணி மாலை	... 233
2. திருமந்திரம், ஐந்தாம் தந்திரம். (Tirumantiram Tantra the fifth)	... 239
3. திருவருட்பயன்—தெளிவுரை	... 243
4. ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளின் வாழ்த்துப் பாக்கள் 247
5. திருமங்கலக்குடி	... 249
6. Hymns of the Tamil Saivite Saints 255
7. பாடுவது எப்படி	... 256
8. தாயுமானவரின் - பராபரக்கண்ணிகள். பொழிப் புரையும் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும் 260
9. அப்பர் கண்ட புரட்சி 261
10. இராமலிங்க சற்குருபுலம்பற் கண்ணி 270
11. அப்பர் சுவாமிகளின் அற்புதத் திருப்பதிகங்கள் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு) 271
12. நன்னிலத்துப் பெருங் கோயில்	... 273
13. Rajah of Kalahasti Rameswaram	... 278

சிவமயம்

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

மலர் 15 || குரோதி-ஸ்ர வைகாசி திங்கள் 1-ம்வ [14-5-64] || இதழ் 5

தில்லைச் சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை

தொண்டைமண்டலாதீனம் மகாசந்நிதானம்

சீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்

ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் மடாலயம்,

காஞ்சிபுரம்.

சென்ற இதழ் வரையில், சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை குறித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைப் படித்த அன்பர்கள் அடுத்துப் படிக்கத் தக்கது இதுவே. ஆசிரியர் குமரகுருபர முனிவர்க்குத் தில்லைச் சிதம்பரதரிசனாநந்தாநுபவமே தருமைக் குருவின் உபதேசத்தை அருளிற்று. அவர் வழி வந்து விளங்கும் சீலஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தி மாமுனிவர் அவர்களுக்கும், இளவரசராக இலங்கும் புலவர் ஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமி முனிவர் அவர்களுக்கும்

உள்ள சிதம்பரப் பற்றுக்கும் அளவில்லை. இங்கு வருமுன் திருவேகம்பப் பற்றும்மட்டும் மிக்கிருந்தது. எனினும் இம்மடாலயத்தின் பொறுப்பு வாய்ந்தபின், திருவம்பலம் உடையார் திருவடி மலரைப் பூசிக்கும் சிவபுண்ணியமும் உற்றுளேம். எவ்வுயிர்க்கும் “சிற்பரவி யோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்பலம்” ஆகிய மெய்ஞ்ஞானமும் அதில் நின்று “பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல்” ஆகிய சிவாநந்தமும் பிறவி முடிவிற்கிடைக்க வேண்டும் (ஆன்மலாபம்) பேறு ஆகும். ஆதலின், இம்மாலையைக் குறித்துக் கட்டுரை யெழுதத் தொடங்கினேம்.

நேரிசை வெண்பா

‘சீர்பூத்த செல்வத் திருத்தில்லை மன்றகம்என்
கார்பூத்த நெஞ்சகமாக் கைக்கொண்டாள்— ரர்பூத்துள்
ஐயம் ஒருங்கீன்ற அந்நுண் மருங்கொசிய
வையம் ஒருங்கீன்ற மான்.’

1

குறிப்பு :— மான் - தில்லைச்சிதம்பர சிவகாம வல்லியம்மையார்; கைக்கொண்டாள் - கைப்பற்றிக் கொண்டருளினார். எதை? நெஞ்சகத்தை. எதுவாக? திருத்தில்லைச் சிதம்பர கனகசபையாக (பொன்னம்பலமாக); அதன் பெருமை என்ன? சீர்பூத்த செல்வம் உடையது. செல்வம் ஆவது யாது? நீடுலகிற்பெறும் நிலையுடைய செல்வம் ஆகிய பேரின்பம். அதைக் கருதாதார்க்கு இப்பூவுலகிற் பெறத் தக்க எல்லாப் பொருள்களும் ஆகிய செல்வமும் அத் தாயாரால் அருளப் பெறுதல் எளிதே. சீர்-கனம். திருவெம்பாவையில் ‘இருஞ்சீரான்’ என்றதற்கு மகா கனவான் என்பதே பொருள். பூத்த-தோன்றிய, பரவிய, பெருகிய, மலர்ந்த. பூத்தல் என்னும் மலர்ச்சிக்கே உரிய இடம் அன்று இது. மன்று அகம் - மன்றாகிய இடம்; கனகசபை ஆகிய உள்ளிடம். நெஞ்ச அகம் - நெஞ்சம் ஆகிய உள்ளிடம். கார்பூத்த நெஞ்சு; என் நெஞ்சு என்க. ‘கார்’ என்றது எதனை? கரிய ஆணவத்தை, ‘காராரும் ஆணவக் காட்டைக் களைந்தறக் கண்டு’ என்றார் தாயுமானார். சிவகாமவல்லியம்மைக்கு நெஞ்சகமும் மன்றகம் போலத் தங்குமிடம் ஆயிற்று என்பது கருத்து. பொன்மன்றகத்தொளி ஆணவ நெஞ்சகத்திருள் இரண்டும் அபேதமாயின, அம்மையின் செம்மையருளுக்கு. அருளுக்கு இருள் ஒளி என்னும்

பேதம் ஏது? ‘சோதியனே துன்னிருளே, தோன்றப் பெருமையனே’ “நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றும் நாதனே” “உள்ளுயிர்க் குயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துளது” (கொடிப்பாட்டு) ‘திரிமலத்தே குளிக்கும் உயிர் என்றதைக் குறிப்பது ‘கார்பூத்த நெஞ்சம்’ என்றதன் கருத்து. உயிர் கடவுளை நினைக்கத் துணையாம்போது, நெஞ்சம் ஆகிய, கருவி, தன்பால் நிகழும் ஆணவகாரியத்தை நீங்குகின்றது. உயிர் சுத்தாவத் தையில் திருவருளொளியை மட்டும் உறுகின்றது. ஆணவத் திருள் அறவே அகல்கின்றது. நெஞ்சகத்தை மன்றகம் ஆகக் கருதியதற்கு அவ்விருநிலையும் பொருளாகும்.

ஏர் - அழகு. உள் - மனம். ஐயம் - சந்தேகம். உண்டோ இல்லையோ என்று இடையைக் குறித்து எழும் ஐயம். ஒருங்கு ஈன்ற - ஒருசேர உண்டாக்கிய, அம் - அம். நுண்மை-சிறுமை, அழகிய நுண்ணிய மருங்கு (- இடை), ஓசிய - வளைய, தளர. வையம் - உலகம் (ஐகத்) ஒருங்கு ஈன்ற - ஒரு சேரப் படைத்த, மான் - மான்போன்ற சாயலாள். ‘மான்’ என்றதை ‘மஹத்’ என்னும் வடசொற்றிரிபாகக் கொண்டு (அம்மஹத் என்னும்) மாயைக்குத் திரோதான சத்தி ரூபமாகப் பற்றுக் கோடாயிருந்து ஐகத்தெல்லா வற்றையும் படைத்தருளிய மறக் கருணைத் தாய் எனலும் இங்குப் பொருந்தும். அதனால் தான் ‘ஐகதம்பிகா’ என்னும் பெயர் வடமொழில் உளது. ‘வையம் ஒருங் கின்ற மான்’ என்னும் சொற்றொடர்ப் பொருள் ‘உலகன்னை’ என்பது. அவ் வுலகன்னை ‘சிற்பர வியோமம் ஆகுந் திருச் சிற்றம்பலம்’ ஆவாள். கார்பூத்த நெஞ்சகம் ஆகிய சிறுமையிடத்தையும் அப்பெருமை யிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தருள்கின்றாள்.

கருத்து :- தில்லைச் சிவகாமவல்லியின் திருவடி மலரை வழிபடுவார் அனைவர்க்கும் சிவருானச் செல்வம் கிடைக்கும் என்பது. “அண்ணலார், தமக்கு அருளும் மெய்ஞ்ஞானமே ஆன அம்பலம்” என்னும் பெரிய புராணத் தொடரை, ஈண்டுக் கருதுக.

கட்டளைக் கலித்துறை

“மாகம் திருவுரு மன்றுடை யார்க்கெனின் மற்றுனக்கோர்
பாகம் தரஓர் படிவம்உண் டேபர மானந்தமே

ஏகம் தரும்திரு மேனிய தாக்கீமற் றெண்ணிறந்த
ஆகம் தருவதும் அம்மைநின் ஆடல்கொல் அங்கவர்க்கே." 2

இதிலுள்ள கருத்து விளங்குதற்கு அடிப்படையாக உள்ளதை முதலில் அறிந்து கொள்ளல் இன்றியமையாததாகும். ‘ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே’ சிவம். அவ் வின்பம் தோன்றும் இடம் ஆவது உணர்வும் அறிவும். உள் நோக்கி நிகழ்வது உணர்வு, வெளி நோக்கி நிகழ்வது அறிவு. புறப் பொருளை நோக்கி யோடும் அறிவும் இன்பம் விளைக்கின்றது. அகப் பொருளை நோக்கிப் பெருகும் உணர்வும் இன்பமாகின்றது. ஆகவே, இன்பத்தின் வடிவம் உணர்வும் அறிவும் அன்றி வேறில்லை. உணர்வு சிவசத்தி, அறிவு திரோதான சத்தி. பெத்தத்தில் உயிரை அதிட்டித்து அறிவை வளர்த்து வருஞ் சத்தி திரோதான சத்தி. முத்தியில் அவ்வுயிரை அதிட்டித்து உணர்வுருவாகச் செய்வது சிவசத்தி. பெத்தத்தில் அபக்குவமுடைய உயிர் பக்குவம் பெறும் வரையில் துணையாயிருந்து அறிவை வளர்த்துவருந் திரோதான சத்தியே முத்தியில் உணர்வை வளர்த்து வருஞ் சிவசத்தியாக மாறியருள்கின்றது. படைப்பு முதலிய ஐந்தனுள், முதல் நான்கும் மலநடை. முடிவான அருளற்றொழிலே அருள் நடைக்குரியது. “வசீக்கும் ஐந்தொழிலின் மலநடை நான்காய் மற்றொரு தொழில் அருள்நடையாய் மன்னுயிர்க்கு இரங்கி நடத்தொழில் புரியும் வள்ளல்” என்னும் உலகுடைய நாயனார் திருவாக்கை உணர்க. “போற்றிப் பஃருடை”யில் ‘கருணை மறம் போற்றி’ (53) என்றும் ‘சத்தி பதிக்குந்தரம் போற்றி’ (59) என்றும் அவ்விருசத்தியையும் போற்றியவாறு அறிக. ஆநந்தம் சிவம் ஞானம் சத்தி, இன்பம் ஆகிய சிவம், உணர்வு ஆகிய திருமேனி கொண்டு, உயிர்க்கு உண்டாகின்றது, இன்பம் எத்தனையுருக் கொண்டு விளங்குகின்றது? அத்தனை யுருவும் உணர்வே யாதலின், இப் பாடலில் “அவர்க்கு எண்ணிறந்த ஆகம் தருவதும் அம்மை நின் ஆடல்கொல்” என்றார் ஆசிரியர். அக் கருத்தை உட்கொண்டே, இத் தொடர் வெளியாயிற்று.

மன்று உடையார்க்கு மாகம் திருவுரு - மன்றத்தை ஆடும் இடமாக உடைய சுவாமிக்கு ஆகாயம் திருவுருவம். மன்றுடையார் - மன்றை யுடைய சுவாமி. சுவாமி என்ற வட சொல்லின்

பொருள் உடையான் என்பதாகும். 'வாழ்நன்' என்பது 'வாணன்' என மருவி வழங்குகின்றது. மன்ற வாழ்நன் என்பது மன்ற வாணன் என்றாயிற்று. மன்றத்தில் வாழ்நன், அண்டத்தில் வாழ்நன், அம்பலத்தில் வாழ்நன் என்று சிவபிரானைக் குறிப்பது வழக்கம்.

மன்றவாணன், அண்டவாணன், அம்பலவாணன் என்னும் திருப்பெயர்களை அறியாத சைவர் இரார். மன்றம் என்பது மரத்தின் அடியைக் குறித்துத் தோன்றிய பெயர். அம்பலம் என்பது அம்பரம் என்னும் சொல்லின் திரிபு. அது வெற்ற வெளியைக் குறித்து நின்ற பெயர். அண்டம் என்பது கோழி முட்டையின் வடிவில் அமைந்த உலகைக் குறித்த பெயர். எல்லா அண்டங்களும் அவ்வடிவினவே. எல்லா வற்றிலும் முழுமுதற் பொருள் வாழ்தலால், அப்பொருளை மன்றவாணன், அம்பல வாணன், அண்டவாணன் என்று அறிஞர் வழங்கினர். கடவுள் மன்றவாணரும் அம்பலவாணரும் அண்டவாணரும் ஆக இருத் ததலால், அவர், தம் வடிவில் ஒரு பகுதியைத் தனியாகத் தரல் இயலாது. மன்றத்தையோ அம்பலத்தையோ அண்டத்தையோ பகுத்துத் தரல் கூடுமோ? கூடாது. அதனால் மன்றுடையார்க்கு மாகம் திருவுரு எனின் மற்று உனக்கு அவ்வுருவில் ஒரு பாகம் தர ஒரு வடிவு தனியாக உண்டோ? ஆகாயத்தை வடிவாக உடைய முதற் பொருள், தன் வடிவாகிய அவ் வாகாயத்தினும் வேறாக ஒருவடிவு தர உண்டோ? இல்லை. ஆகாயம் ஒன்று தானே. அதை இரண்டாக்கித்தருதல் கூடாது. "ஆகாயமாவது சத்தகுணமுடையது. அஃது ஒன்றாய் வியாபகமாய் நித்தியமாய் இருக்கும்" என்பது தருக்க சாத்திரம். அவ்வொன்றாய் ஆகாயத்தை இரண்டாக்கி அம் முதல்வனும் முதல்வியும் பங்கிட்டுக் கொள்ளல் எங்ஙனம்?

முதற் பொருளின் வடிவு ஆநந்தமயம். அவ் வானந்த மயத்திற்கு ஞானமயமே திருமேனி. முற்குறித்த ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே' என்பது ஆநந்தமயம் என்றுணர்த்திய உண்மையே யாகும். 'எண் இறந்த ஆகம்' என்பது அத்தொடர் நின்றதால் அறியலாம்,

“ பல பல வேடம் ஆகும் பரன் ” என்பதைக் குறிப்பது, “எண்ணிறந்த ஆகம் தருவதும் அம்மை நின் ஆடல்” என்பது சிவஞான சித்தியாரில் “ஒருவனே இராவணாதி பாவகம் உற்றுப் போலத் தருவன் இவ் வருவம் எல்லாம்; தன்மையும் தீரியான் ஆகும்; வரும் வடிவெல்லாம் சத்தி; சத்திதான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்” என்னும் சிவாகம வசனார்த்தத்தைக் குறித்த உண்மை யாகும். ‘நாரிபாகன்’ என்றதன் தாற்பரியமும் இதுவே யாதலை, அதன் முன்பு

“ ஆநந்த மேசேவி அம்புயத் தாளினை அங்கைகளும்
ஆநந்த மேதிருக் கண்ணும்செவ் வாய்அருண் மேனியெல்லாம்
ஆநந்த மேஅருட் சிற்றம் பலவர் அருட்பொருளும்
ஆநந்த மேஅவன் தில்லையும் காழியும் ஆனந்தமே.”

என்று எங்கள் ஆதீனத்தின் பரமாசாரிய சுவாமிகள் சிற்றம்பல நாடிகள் அருளியதாலும், முதல்வன் திருமேனி பரமாநந்தமே என்பதைத் தெளியலாம்.

(தொடரும்)

பழமொழித் திருமுறை

[முலமும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும்]

விலை 0-30 காசு.

இதனுள் பழமொழித் தொடர்கள் மிளிரும் திருமுறைப் பாடல்கள் நூற்றெட்டும், அவற்றுக்குரிய இனிய தீட்பமான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் அமைந்துள்ளன. இவை யாவும் பன்னிரு திருமுறைப் பனுவல்களினின்றும் தொகுக்கப் பெற்றவை. அன்பர்கள் வாங்கிப் படித்து மகிழ்ந்து பயனடைவார்களாக.

கிடைக்கும் இடங்கள் :

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோயில்
ஸ்ரீவைகுண்டம்.
2. திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், B. A.,
தியாகராச விலாசம். 53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

திருமந்திரம் TIRUMANTIRAM

ஐந்தாம் தந்திரம் Tantra the Fifth

பாக்டர், திரு. பா. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt.,
Member, Legislative Assembly,
MADRAS-31.

மலர் 15. இதழ் 4-ன் தொடர்ச்சி

சிவமாதல் சித்தாந்தம்

Siddhanta is to unite with Siva

19. ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் ஒன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே.

Thou and He are not two separate
Thou and He are but one united;
Thus do thou stand,
Rid of all sectarian shackles;
Adore thou the feet of Para Parai
And with Siva become one;
—That is the way Siddhanta fulfillleth.

தானென்றும் அவனென்றும் இரண்டில்லாது, அவனே
தான் என்று பேதமற ஒன்றாக நின்று, மாறுபட்ட சமய உணர்
வினை எல்லாம் ஒழித்து, பராபரையின் அருட்சத்தியை அடி
பணிந்து, தானே சிவமாதல் என்பதே சித்தாந்த நெறிகாட்டும்
முடிபாகும்.

குறிப்பு: சித்தாந்த முடிபு வேதாந்தமே. அதுவே சுத்த சைவமுமா
கும், அது அருள் வழியே கிட்டுவதொன்றும்.

சுத்த சைவருக்கு வேடமில்லை

Suddha Saivas are not bound by outward forms

20. வேடங்கடந்து விகிர்தன் தன்பால் மேவி
ஆடம்பரமின்றி ஆசாபாசம் செற்றுப்
பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடும் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே.

They care not for outward form and attire,
They wot not of pomp and ceremony,
Uprooting all bond and desire,
Abiding in the Immaculate Lord,
They bringeth to dire destruction
The Souls' egoity and its bondage beginningless;
Thus they onward leap
With Siva's light suffused
—They, of Suddha Saiva way.

சுத்த சைவர் எனப்படுவோர், புறவேடக்கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்தவர்களாய், ஆடம்பரங்களில் தோயாதவர்களாய், தூய பரம்பொருள் ஒன்றின் மேலேயே சிந்தனை கொண்டவராய், ஆசாபாசங்களை அறுத்து, பசுத்துவத்தையும் பாச உணர்வையும் பொசுக்கி, மேல்நோக்கி விரைந்து செல்லும் சிவ ஞானியராயிருப்பர்.

சித்தாந்தம் இதுவென்றது

The characteristics of Siddhanta School

21. உடலான ஐந்தையும், ஓராறும் ஐந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசம் துடைத்துத்
திடமாய்த் தனையுறல் சித்தாந்த மார்க்கமே.

The five tatwas that constituteth the body,
The thirty more that together constituteth All-
And the one tatwa that is yet beyond [Matter,
—All these they transcend;

The thick layers of primal bondage they dissolve
And of a certain, realise the Self
—That the way of Siddhantins true.

ஐம்பூத தத்துவங்களாலான உடலையும், அதற்கு மேலுள்ள முப்பது மாயா தத்துவங்களையும், முடிவான நாததத்துவத்தையும், ஆக இவ்வாறு முப்பத்தாறு தத்துவங்களாய் விரிந்த வலிமை பெற்ற மாயையை யிணைக்கடந்து, அடுக்கடுக்காக் கிடக்கும் அநாதியாம் பாசத்தைத் துடைத்து, உறுதியோடு ஆன்மா சிவத்தோடு ஒன்றுதலே சித்தாந்தம் காட்டும் முத்தி நெறியாகும்.

குறிப்பு: நாத தத்துவத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவபரம் பொருளோடு ஒன்றுவதே சுத்தாதத்துவித சைவசித்தாந்த முத்தி.

சுத்த சைவர் சுத்த சிவமாவர்

Suddha Saivas become one with Siva

22. சுத்தச் சிவனுரை தானதில் தோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருள் முத்திவித்தா மூலம்
அத்தகை ஆன்மா அரணை அடைந்தற்றால்
சுத்த சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே.

They tarry not in the Pure Matter Sphere of
Siva tatwas

There they but attain the status of Gods
But that as a spring board
Their Soul reaches farther out to Siva Himself
And merged in union
Themselves become the Immaculate Siva
They forsooth, are the Suddha Saivas.

சுத்த சைவர் எனப்படும் சிவஞானிகள், சிவதத்துவ உலகமாகிய சுத்தமாயையில் அழுந்தி விடாது, அங்கே பெறும் பதமுத்தி நிலையை வித்தாகக் கொண்டு மேலே படர்கின்றனர்; அங்கு ஆன்மா அரணை நாடி, சிவத்தோடு ஒன்றுகின்றது.

குறிப்பு: சுத்தமாயா புவனத்தின் பாற்படும் நாதம், விந்து. சாதாக் கியம், மகேசுவரி. வித்தை எனும் ஐந்து சிவதத்துவங்களை அடைவோர் பதமுத்தியே பெறவல்லவரென்றும், அவற்றையும் தாண்டிச் சிவத்தோடு ஆன்மா ஒன்றப்பெறும் பெரு முத்தியே சுத்த சைவத்தின் முடிவு என்றும் வற்புறுத்தினார்.

பதமுத்தி, யோகம் பயிலும் கடும் சுத்த சைவர் இறுதிக் குறிக்கோள்.

(தொடரும்)

ஃ
சிவ சிவ

சைவ மெய்யன்பர்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச் செய்த

திருத்தொண்டர் புராண சாரம்

(மூலமும் கதைச் சுருக்கமும்)

திருத்தொண்டத் தொகையின் விரியாகச் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச் செய்துள்ள 4253 பாடல்கள் கொண்ட பெரிய புராணத்தில் வரும் நாயன்மார்களின் வரலாற்றுச் செய்திகள் அனைத்தையும் விடாது சுருக்கி, 75 விருத்தப் பாக்களில், இதன் ஆசிரியர் தீட்பு நுட்பம் செறியப் பாடிவுள்ளார். பெரிய புராணத்தைப் படிக்க இது சிறந்த, தக்கதோர் தூண்டுகோல் ஆகும்.

கையடக்கமான அழகிய பதிப்பு

விலை 0-40 காசு.

கிடைக்கும் இடங்கள்.

1. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B L.,

நிரந்தரத் தலைவர், குமரகுருபரன் சங்கம்

ஸ்ரீவைகுண்டம்.

2. திரு. க. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், B. A.,

தியாகராச விலாசம் 53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு.

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

திருவருட்பயன் - தெளிவுரை

பண்டித வித்துவான், சைவப் புலவர். சித்தாந்த நன்மணி,
திரு. கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்,

(மலர் 15. இதழ் 4-இன் தொடர்ச்சி)

56. கண்டுஒல்லை காணும்நெறி கண்ணுயிர் நாப்பண்ணி
உண்டுஇல்லை அல்லாது ஒளி.

(தெ - ரை) கண்ணானது விரைந்து ஒரு பொருளைக் காண வேண்டின், அக்கண்ணொளிக்கும் காணப்படுகின்ற பொருளுக்கும் இடையே விளக்கு ஒளியோ அன்றிப் பிற ஒளியோ வேண்டும். அவ்வொளி இன்றேல் கண்ணினால் எதனையும் அறிய இயலாது. அதைப் போலவே உயிர்க்கும் உயிரால் அறியப்படும் பொருளுக்கும் இடையே திருவருள் நின்றாலன்றி எவற்றையும் அறிய இயலாது என்பதாம்.

கண், ஒளியின் துணையால் எவற்றையும் அறிதல்போல உயிரும் திருவருளின் துணையால் எவற்றையும் அறிகின்றது என்பது கருத்து. நாப்பண்-நடுவிடம். ஒளி அல்லது இல்லை என மாறிக் கூட்டுக.

இதற்கு இவ்வாறன்றி “நினைவினையுடைய உயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்கு நிலையுண்டாதல் வேண்டும், அன்றியின் வாயில் வழியாற் புலன்களை யுற்றுப்பார்த்து விரைவிலுணரும் முறைமை யில்லையாம் என்றவாறு”¹ எனவும்; கண்ணுக்கு அநாதியே காண்கிற முறைமை உண்டு, கண்ணுக்கும் ஆன்மவுக்கும் நடுவே ஒளி உண்டோ கண்ணுக்குத் தெரிவுண்டு, ஒளி

இல்லையோ கண்ணுக்குத் தெரிவில்லை”¹ எனவும்; ஒளியை யுடைய கண்ணானது பொருளுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் நடுவே உள்ளது, அது ஒரு பொருளை உற்றுப்பார்த்து அதைவிரைவில் உணருதற்கு வழியாகின்றது; ஞான ஒளியானது உயிருக்கும் மெய்ப்பொருளுக்கும் நடுவில் உள்ளது; அது மெய்ப்பொருளைக் கண்டு அதை விரைவில் உணருதற்கு வழியாம்; திருவருளாகிய ஞான ஒளி இல்லையாயின் மெய்ப் பொருளைக் காணுதலில்லையாம்”² எனவும்; கண்ணிலே ஒளிஇல்லாமற் போனால் கதிரவ னொளி பொருந்திக் காட்டிய பொருளைக்கண் காணுமை போல, இறைவனது அறிவாற்றல் எங்கும் விளங்கினும், அது உயிரி னுள்ளாகக் கலந்து நின்றாலன்றி ஒன்றையும் உயிர் அறிய மாட்டாது”³ எனவும் பொருள்உரைப்பாருமுள். கண் + தொல்லை எனப் பிரிப்பாரும்⁴ உள்.

57. புன்செயலின் ஓடும் புலன்செயல்போல் நின்செயலை
மன்செயல(து) ஆக மதி.

(தெ - ரை) இழிந்த செய்கைகளில் செல்லும் பொறிகளின் செயல்களுக்கு உயிரின் இயக்கமே காரணமாதல் போல ஆன்மாவாகிய உனது செயலுக்கும் இறையருளின் இயக்கமே காரணம் என்றறிவாயாக என்பதாம்.

புலன் செயலுக்கு ஆன்மாவாகிய உனது செயல் காரண மாதல் போல, நினது செயலுக்கும் இறைவனது செயலே காரணம் என்று அறிக என்பது கருத்து. ‘ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே,’ ‘தொண்டனை நுகருமா நுகரே,’ ‘விளம்புமா விளம்பே’ என்றல் தொடக்கத்துத் திருவாக்குகளும் காண்க.

புலன் - ஈண்டுப் பொறியை யுணர்த்திற்று. அது புன் செயலினோடல், “புலன்நின்கட் போதல் ஓட்டா மெல்லெனவே மொய்க்கும் நெய்க் குடந்தன்னை எறும்பெனவே” என்றும்; “மாறி நின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின்” என்றும் கூறப்படும் திருவாக்குகளால் உணர்க. மன்னுதல் - நிலை

¹ சிந்தனையுரை. ² சு. சிவபாத சுந்தரம் ³ கா. சு. பிள்ளை. ⁴ சிந்தனையுரை,

பெறுதல். அதன் முதனிலையாகிய மன் என்பது ஈண்டு என்றும் அழியாத நிலைபெறுடைய இறைவனைக் குறித்தது. முன்னர் 'மன்றிறம்' (திருவருட் பயன்-55) என்பது இப்பொருட்டே யாம்.

58. ஓராதே ஒன்றையும்உற்று) உன்னுதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(தெ - ரை) நீ திருவருள் எப்படி யிருக்குமென்று ஆராயாதே, அதனை உன்னின் வேருக வைத்துத் தன்முனைப்புற்று நினையாதே. அதனை ஏனை உலகியற் பொருள்களைப்போல நினைந்து நீயாக முன் சென்று பாராதே. உன்னைப் பார்க்கும் படி உதவிக் கொண்டிருக்கிற அத்திருவருளையே எண்ணியிரு. அத்திருவருளையே கண்ணாகக் கொண்டு அனைத்தையும் பார்ப்பாயாக என்பதாம்.

‘அவனருளரலே அவன்தாள் வணங்கி’ என்னும் அருள் மொழிக்கிணங்க இறைவனை வணங்குதற்கும், அவனது திருவடியினை அடைதற்கும், அவனது திருவருளைப் பெறுதற்கும் அவனருளே இன்றியமையாது வேண்டப்படும் என்பதாம். அதனைத் தன் முனைப்பால் காணவும் அடையவும் முற்படின் இயலாது என்பது இதன் கருத்தாகும். “அவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால் இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணுதே” என்னும் அருள் வாக்கும் ஈண்டு எண்ணுதற் குரியதாகும்.

59. களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞான
ஒளியே ஒளியா ஒளி.

(தெ - ரை) ஞானத்தால் பெற்ற பேரின்பத்தையே நீ நினைக்கும் பொருளாகக் கொண்டு, அந்த ஞானத்தையே ஒளியாகக்கொண்டு அதன்கண் அடங்கி நிற்பாயாக என்பதாம்.

களி - பேரின்பம். புலனாக - நினைக்கும் பொருளாக. ‘புலமாய்க் கருதி’ எனப் பாடங் கொண்டவர் சிந்தனையுரைகாரர். ‘புலனுமாய்’ என்றும் ‘ஒளியாய்’ என்றும் பாடங் கொள்வாரும்¹ உளர்.

¹ திரு. தே. ஆ. சீனிவாசன்.

60. கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமல்
கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

(தெ - ரை) உனக்கு ஞானம் எப்படி வெளிப்பட்டதோ அப்படியே அதனைக்கண்டு அறியாமையை விளைவிப்பதாகிய உடல், உலகப் பொருள்களில் கருத்தைச் செலுத்தாமல், அந்த ஞானம் உன்னை ஏற்றபடியே அதன் வசப்பட்டிருப்பாயாக என்பதாம்.

காணுமை - அறியாமை. ஈண்டு அது அதனை விளைவிக்கும் உலகு, உடல் சம்பந்தமான பொருள்களை யுணர்த்திற்று. இம்முன்று திருக்குறளும் ஆசிரியர் மாணவனை நேர்முகமாக நோக்கிக் கூறியதாகும். இம்முன்று பாட்டானும் முறையே ஞானத்தினைக் காணுமாறும், கண்டால் அதனுட் கலக்குமாறும், அவ்வழித் தன்னை அதன் வயத்தனுக்குமாறும் கூறப்பட்டன.

(தொடரும்.)

மதிப்புரை:

திருவான்மியூர் கலித்துறை அந்தாதி

ஆசிரியர் :

பேராசிரியர் திரு. E. S. வரதராசய்யர் அவர்கள் B.A.,

நூலகர், டாக்டர் சாமிநாதையர் நூலகம்,

சென்னை.

சென்னைக் கருகில் உள்ள திருவான்மியூரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும், மருந்தீசர் மீது புனைந்து சூட்டியிருக்கும் பாமாலை இக்கலித்துறை அந்தாதி. எண்ணிய அளவில் இனிய கவிதைகள் பல பாடவல்ல இதன் ஆசிரியரது பாநயமும், முன்னோர் மொழியிலும் பொருளிலும் இவர்களுக்கு உள்ள ஈடுபாடும், நூலின் பலவிடங்களிலும் நன்கு புலனாகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும், பண்ணார்ந்த பத்திப் பனுவல்களிலும் ஆழ்ந்து தோய்ந்த அருள் நெஞ்சத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுள்ள இந்நூல், பயில்வாரைப் பத்திப் பெருநெறியில் செலுத்துதல் ஒருதலை. அன்பர்கள் மேற்கண்ட முகவரிக்கு எழுதி இந்நூலை வாங்கிப் படித்துப் பயனடைவார்களாக.

குரோதி ஆண்டில் நிகழும் ஸ்ரீ காசிவாசி
ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளின்

மகா குருபூசையை

முன்னிட்டுப் பாடிய

வாழ்த்துப் பாக்கள்

பேராசிரியர். திரு. E. S. வரதராசப்பர் அவர்கள்,
டாக்டர். சாமிநாதையர் நூலகம்,
திருவான்மியூர்.

பூவாழ் மகளிர் புரியும் பனசைப் புரவலனார்
தாவாப் புகழ்கொள் தமிழொடு சைவமும் தண்டமிழ்தேர்
பாவாண நும்மடி யாருந் தழைப்பப் பருநிதியம்
ஓவா துதவும் அருணந்தி சீரை யுரைக்குவனே. 1

ஈசன் கோயில் கொண்டுள்ள
எழிலா லயத்தின் குடமுழுக்கும்
நேசப் பணியா ராதனையும்
நியதி வைகல் வழிபாடும்
ஆசும் குறைவில் லாமல்நடந்
தேறும் வண்ணம் அளவில்நீதி
வீசும் செல்வன் அருணந்தி
மேலோன் சீரை விளம்புவனே. 2

தேவர் குலத்தில் திருச்சுற்றில்
திகழும் சலவைக் கற்களிலே
முவர் தமிழும் முனிமொழியும்
முறையே பொறித்து விரும்பிவரும்
யாவ ருங்கற்(று) இன்பமுற
அமைத்தார் பனசை அருணந்தி
தேவன் கொடையிற் கன்னனெனச்
செப்பும் சைவ சிகாமணியே. 3

சொல்லார் கழனி துழ்பனசைத்
 தொன்மை மடத்தின் இறைமைதரித்
 தல்லார் கண்டர் பெருமைகளும்
 அழிவில் சைவ வுண்மைகளும்
 பல்லார் அறியப் பன்னூல்கள்
 பதித்தும் அறங்கள் பலபுரிந்தும்
 நில்லா வலகில் அருணாந்தி
 நிலவும் புகழை நிறுவினனே.

4

நினைவ எல்லாம் அரன்கழல்கள்
 நேய மெல்லாம் அவன்பக்கல்
 புனைவ எல்லாம் கண்டிகையும்
 புகழார் நீறும் கண்மணியும்
 வனைவ எல்லாம் அவன்புகழே
 வார னாசி மடத்திறைமை
 தனைவ கிக்கும் அருணாந்திச்
 சைவக் குரவன் தரைத்தருவே.

5

தேனார் தமிழும் சிவநெறியும்
 செழிப்புற் றேங்க நிலைத்தருவில்
 வானார் முகிலிற் பொன்பொழியும்
 வார னாசி மடத்ததிபன்
 மானா ரிடத்தன் கழலினைகள்
 மறவா மனத்தன் அருணாந்தி
 ஞான சார்யன் ஆண்டுபல
 வாழ்க அன்பு நனிசிறந்தே.

6

தையல் பாகன் தனதடியில்
 தாழும் சிரத்தன் குவிகரத்தன்
 செய்ய தமிழும் சிவநெறியும்
 செழிக்க அடியார் சிறந்தோங்கப்
 பெய்ய முகிலிற் பொன்பொழியும்
 பெருமான் பனசை அருணாந்தி
 ஐயன் வாழ்க பல்லாண்டு
 பிணிமுப் பின்றி யருள்சிறந்தே.

7

திருமங்கலக்குடி

தேவாரமணி, திரு. சட்டையப்பன் அவர்கள்.

திருப்பனந்தாள்.

—O—

சோழ நாட்டில் காவிரியின் வடகரைத் தலங்களான அறுபத்துமூன்றனுள், முப்பத்து எட்டாவது தலமாக விளங்கும் திருமங்கலக்குடி யானது ஆடுதுறைப் புலகவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடக்கே இரண்டாவது கல்லில் உள்ளது. மங்கலக்குடி மேய சிவனின் திருநாமம் 'புராண வரதேசுவரர்'; இறைவியின் திருநாமம் 'மங்களநாயகி'. இத்தலத்துஇறைவனை 'சீரினாமணி' எனத்துவங்கும் பதிகத்தாலும் 'தங்கலப்பிய' எனத்துவங்கும் பதிகத்தாலும் முறையே ஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் வணங்கிப் பாடுகின்றனர். அவை இந்தளப் பண்ணிலும், குறுந்தொகைப் பதிகத்திலும் இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

மங்கலக்குடி ஈசனை யாரெல்லாம் வழிபாடு செய்து பேறடைந்தார்கள் என்பதற்கு விடையளிப்பது நாவரசர் பாடல்: மாகாளி, துரியன் சங்குசக்கரதாரியான திருமால், பிரமன், அகத்தியன் ஆகியோர் மலர்தூவி வழிபட்டார் என்பதைக் குறிக்கிறது கீழே வரும் பாடல்!

“மங்க லக்குடி ஈசனை மாகாளி

வெங்க தீர்ச்செல்வன் விண்ணோடு மண்ணும்நேர்

சங்கு சக்கர தாரி சதுர்முகன்

அங்க கத்திய னும்அர்ச்சித் தாரன்றே.”

இப்படி மங்கலக்குடி ஈசனை மலர் தூவி வழிபாடு செய்தாரை யெல்லாம் நமக்கு வண்ண மாக்கி விரித்தளித்த அப்பர் பெருமான், அந்த ஈசனை — அவனது அருட்கோலத்தை நாமெல்லாம் காண வேண்டுமென்று விரும்பிப் பாடுகின்றார். ‘தங்க

லப்பிய' எனத் துவங்கும் அவரது பதிகத்தில் இடம் பெற்ற ஐந்தாவது பாடல் 'செல்வம்' என்று துவங்குகின்றது.

மங்கள் குணம் உடைமையாக-அஞ்ஞான மில்லாமையாக-
ஞானம் முற்றும் உடைமையாக இலங்கும் இலக்கணமாம் சிவம்.

“குறவீலா மங்கள் குணத்த னதனின்
நிறைமலம் அனாதியின் நீங்கி நிறற்றலின்
அறைகுவர் சிவன் என”

என்ற சிவஞான முனிவரரின் பொன்மொழியை அதற்கு நினைவுக்காட்டாக எடுத்துக் கொள்வது சால்பாய முறை.

கருவிலே வாய்த்த 'திரு'வைப் பெற்றவர்கள் பலர். 'கரு வாய்க் கிடந்து உன்கழலே நினையும் கருத்து உடையேன்' என்ற அப்பரடிகள் அந்தத் 'திரு'வைப் பெற்ற பெரியார்; சிவனைச் செல்வன் என்றழைக்கிறார்.

செல்வம் நிறைந்த திருமங்கலக்குடியில் அருட்செல்வத்தை யுடைய சிவ ஒழுக்கம் நிறைந்த மறையோர், திருவருட் செல்வ னாகிய சிவபெருமானை வணங்க அச்செல்வன் உமாதேவியுடன் உறைகின்ற கோலமதைக் குழைவுடன் பாடுகின்றார்:

“செல்வம் மல்கு திருமங்கலக் குடி
செல்வம் மல்கு சிவநீய மத்தராய்ச்
செல்வம் மல்கு செழுமறை யோர்தொழச்
செல்வன் தேவி யொடுத்திகழ் கோயிலே.”

இதில், இயற்கைச் செல்வம் - பேரின்பச் செல்வம் - சிவ நெறியைச் சார்விக்கும் செந்நெறிச் செல்வம் - மங்கல வடிவின தாய் செல்வம் எல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்துப் பாடுகின்றார் நாவரசர்.

இங்கு இன்னும் இரண்டு தலத்தை - இரண்டு செல்வப் பாடலை எண்ணுவது ஏற்புடைத்தாம்.

ஆனந்தக் கூத்தனின் அரும் பொருளை, அவனி யுள்ளோர் வியந்து கொண்டாடி வேண்டுகின்ற பெரும்பயனை அடைய விரித்துப்பாடிய ஆளுடைய பிள்ளை,

“செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேண்ஓங்கிச்
செல்வ மதீதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பல மேய
செல்வன் கழல்ரத்துஞ் செல்வம் செல்வமே.”

என்று பாடுகின்றார்.

அடுத்துள்ள செல்வப் பாடலானது, பராய்த்துறை மேவிய பரமனைக் கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதில் தமிழ்ச் சொன்மாலையாம் ‘நீறுசேர்வதோர் மேனியர்’ என்பது. அதன் இறுதி - திருக்கடைக் காப்பு,

“செல்வம் மல்கிய செல்வர் பராய்த்துறைச்
செல்வர் மேற்சிதை யாதன
செல்வன் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
செல்வ மாம்பிவை செப்பவே.”

‘சிதையாதன வாகிய செந்தமிழ் இவை செப்பச் செல்வமாம்.’ என்ற உயர்ந்த கருத்தை உணர்வதொன்றே செல்வப்பதிகத்தின் பயனாகக் கொள்ளும் போது குறைவிலா நிறைவோடு கூடிய சிந்தையின் நிறைவு - எடை புலனாகும். பாடுகின்ற தேனீக்கள் பாடிக்கொண்டே இருக்க அதற்கு எதிர்நோக்கி இருப்பது அருட்தேனடை! வெறுந்தேனல்ல; அதோடு கூடிய அமுதமும், ஆம்!

“பத்தர் நெஞ்சுள் தேனும் இன்னமுதும் ஆனார் திருச் செம்பொன் பள்ளியார்” என்ற நாவுக்கரசருடைய நற்றமிழ் இங்கு நயமுடைத்தாம்.

அரசனுடைய தண்டலாளன் ஒருவன்; சிறந்த சிவபக்தன். வரிப்பணத்தை யெல்லாம் செலவிட்டு மங்கலக்குடி அரசனின் பாற்கொண்ட பேரன்பினால் ஆலயத் திருப்பணி செய்தான். அரசனுக்கு இச்செய்தி எட்டவே, தண்டலாளர் தளர்வுகொண்டு அஞ்சினார்; அரசனது ஆணை யேந்தியவர் வந்து தண்டலாளரை அழைத்தனர். ஆணைக்கு அஞ்சி-அரசன் முன் சென்று எவ்வாறு நிற்பதென எண்ணிய தண்டலாளர், தன் உயிரை மாய்த்துக்

கொண்டு விடுகின்றார். அவருடைய உடலை மங்கலக்குடிக்குப் புறத்தே கொண்டு போகக்கட்டளை யிடுகின்றான் அரசன். தண்டலாளரது உடலை 'திருவியலூர்' என்னும் தலத்துக்குக் கொண்டு போகின்றனர். இறந்துவிட்ட தண்டலாளரின் இனிய மனைவியார், மங்கலக்குடி இறைவியாம் மங்கள நாயகியம்மை யின்பால் வேண்டிப் புலம்பினாள். அம்மையின் அருளால் தண்டலாளர் உயிர்பெற்றார்.

இப்படியொரு நிகழ்ச்சி! அடுத்து ஓர் நிகழ்ச்சியானது அவனிக்கோர் ஒளி விளக்கமாக இருந்தது-இருக்கிறது என்றால் அது மிகையல்ல.

அதையும் காண்போம்.

'இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதி நாடுதான் முதலில் தோன்றியநாடு' என்பார் H. G. வெல்ஸ் என்னும் பேராசிரியர். அப்படி முதலில் தோன்றிய நாடாம் நந்தமிழ் நாட்டிலே நல்லறங் காத்த பெரியவர்கள் பல்வேறு காலத்தில் தோன்றிச் செயற்கரிய செயல் புரிந்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தி யுள்ளார்கள். அப்படியுள்ளதோர் உன்னத நிலையினாலே மக்களின் மனமெல்லாம் இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்க்கையை யுடையனவாக அமைந்து வந்தது; இயற்கைக் கருவூலங்களான வற்றை வழிவழி நின்று வழிபட்டனர். இயற்கையின் மாபெரும் படைப்பாம் சூரியனை வணங்குதல் ஓர் தனிச் சிறப்பாக இருந்து வருகின்றது நம் நாட்டினரிடம். பைரவர் கோவில் காவலர்; அவருக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் சூரியர்.

ஆன்மாவைச் சத்வருணத்தில் புகவைப்பவர் சூரியன். சூரியன் இல்லையேல் சிவபூசையில்லை. சூரியன்முன் நெருப்புண்டாகிறது. இது படைப்பு; அவனைக்கண்டு மலருகின்றது தாமரை, இதுரட்சையாகும்; தடாகத்தை விட்டுத் தாமரையைப் பிடுங்கித் தரையில் போட்டால் அது காய்ந்து சருகு போலாய் விடுகின்றது, இதுவே சங்காரம். இந்த முன்று குணங்களைக் கொண்டுள்ளவன் சூரியன்.

தமிழரின் பொற்காலம் (Golden age) எனக் கருதப் பெறுகின்ற சங்க காலத்துப் புலவர்கள் இயற்கையைப் பாடும்போது

தூரியனையும் இணைத்துச் சிறப்பித்துப் பாடினார்கள். அவை சங்க நூல்களில் பரந்து கிடக்கின்றன.

‘விரிகதிர் பரப்பி உலக முழுதாண்ட
ஒருதனித் தீகிரி உரவோன்’

‘வானம் ஊர்ந்த வயங்கொளி மண்டிலம்’
என்றெல்லாம் சிலம்பு, அகம் என்ற நூல்கள் நுவலும்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியனின் நாட்டுப் பரப்பைக் கூற வந்த முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்,

‘நின்கடல் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடல் குளிக்கும்’

என்று ஞாயிற்றை (தூரியனை) இணைத்துப்பாடுகின்றார்.

கடலில் தூரியன் உதிக்கும் செந்நிற வண்ணத்தை முருகப் பெருமானுக்கு உவமையாக்கி,

“உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு”

எனத் துவங்குகின்றார் ‘திருமுருகாற்றுப்படை’யைப் புலவர் நக்கீரனார்.

“ஞாயிறு போற்றுதம் ஞாயிறு போற்றுதம்”
என்பது சிலம்பின் ஒலி!

“பண்கொண்ட வண்டினம் பாடியாடும் பரிதி நியமமே”

என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். தூரியனுக்குரிய பல பெயர்களில் ‘பரிதி’ என்பதொன்று. நியமம் என்பதற்குப் பொருள் கோயில் என்பதாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் ‘உவணச்சேவல் உயர்த்தோன் நியமம்’ என்ற இடத்தில் நியமம் என்பதற்குக் கோயில் என்ற பொருள் கொள்ளப்படுவது காண்க. பரிதி நியமம் என்பதோர் தலம்; அது தூரியன் வழிபட்டுப் பேறடைந்ததாகும். ஆங்குள்ள இறைவர் ‘பரிதியப்பர்’ என்னும் பெயருடையவர்.

இப்படி யெல்லாம் பெயர் பெற்ற தூரியன் ஒரு காலத்தில் தொழு நோயால் பீடிக்கப்படுகின்றான்.

விந்திய மலையிலே ஓர் முனிவர் அருந்தவம் செய்து வருகின்றார்; அவருக்கு நேர்ந்ததுன்பத்தைச் சூரியன் முதலிய கிரகங்கள் நீக்கி விடுகின்றனர். சிவபெருமானது அநுமதியின்றி நடத்திவிட்ட இந்தச் செயலால் சூரியன் முதலியோருக்குச் சாபம் கிடைக்கிறது.

“உங்களுக்குரிய செயலை நீங்கள் செய்யாமல் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டதால் நீங்கள் அனைவரும் தொழுநோயால் வருந்தக் கடவீர்” என்ற சிவபெருமானின் சாபத்தை யடைந்த அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய பெருமான் “இந்நோய் நீங்க வேண்டுதிரேல் தென்னாட்டிலேயுள்ள திருமங்கலக்குடி என்னும் தலத்தையடைந்து எம்மைப் பூசித்தால் நீங்கள்முன் இருந்த நிலையை எய்துவீர்கள்” என்று அருள்கின்றான்.

அதன்படி மங்கலக் குடியரனை வழிபட்டுய்தற் பொருட்டு மங்கலக்குடிக்கு அண்மையில் சூரியன் மற்றைய கிரகங்களுடன் வந்து தங்குகின்றான். அந்த இடமே ‘சூரியனார் கோயில்’ என வழங்கும் தலம். இத்தலம் திருமங்கலக்குடிக்கு அண்மையில் உள்ளது. இங்குள்ள சுவாமியின் பெயர் சூரிய நாராயணர் என்பது; இவர் உசாதேவி, சாயாதேவி என்ற இருதேவியரொடு வீற்றிருந்தருள்கின்றார். அவருக்கெதிரே குரு அமைந்திருப்பதும் ஏனைய கிரகங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே பிரகாரத்திலே சின்னச் சின்னக் கோயில் அமைந்திருப்பதும் சிறப்புடையனவாகும்.

“காசினி இருளை நீக்கும் கதிரோளி யாகி எங்கும்
பூசுரர் உலகோர் போற்றப் பொசிப்புடன் சுகத்தை நல்கும்
வாசி ஏழுடைய தேர்மேல் மாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா! எனைரட் சிப்பாய்; செங்கதி ரவனே! போற்றி.”

— தனிப்பாடல்.

“வேள்படுத்திடு கண்ணினன் மேருவில் லாகவே
வாளரக்கர் புரமெரித் தான்மங்க லக்குடி
ஆளும்ஆதிப் பிரானடி கள்ளடைந் தேத்தவே
கோளு நாளவை போயறுங் குற்றமில் லார்களே.”

— ஞானசம்பந்தர்.

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Lond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 15, இதழ் 4-ன் தொடர்ச்சி]

II

THIRUNAVUKKARASU SWAMI

(More commonly referred to as APPARSWAMI)

Often the Hindu devotee asks and re-asks the fundamental question 'Who am I?', coming to the saddest of conclusions, but setting against the background of his delusive life of self the great reality of God, to worship whom is to find release from the prison-house of personality.

42. தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார்தாந்தாமாரே
வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ
மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா
சிந்தையீருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மின்
றிகழ்மதியும் வாளரவுந்தினைக்குஞ்சென்னி
எந்தையார் திருநாமநமச்சிவாய
வென்றெழுவார்க்கிருவிசும்பிலிருக்கலாமே.

42. Thy father, mother, brethren, wife,
Ask thyself who are they?
Thy children; yea, thy very self,
Who art thou, canst thou say?
How cam'st thou here, how wilt depart?
Love not this world unreal.
Ye anxious souls, this lesson learn,
To one pure name appeal.
Our father He, crowned with the moon
And snake. Who Him adore,
Prone lying, with "Hail Siva, hail,"
In heav'n live evermore.

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N.B. Copies available for sale at the above Press.)

பாடுவது எப்படி

மதுரகவி, திருமுறைச்செம்மல், வித்துவான்,
திரு. தா. ம. வெள்ளைவாரணம் அவர்கள்,
தமிழ்ப்பேராசிரியர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.

முன்னுரை :

நாம் இறைவனை எண்ணுகிறோம்; கோவிலுக்குச் சென்று வலம் வருகின்றோம்; வழிபாடும் செய்கிறோம். ஆனால் அந்த இறைவனைப் பாடுவது எப்படி என்பது நம்மில் பலருக்குத் தெரியாது.

‘தெரியாமல் என்ன! நம்மனத்தில் தோன்றிய வண்ணம் பாட வேண்டியது தானே! இறைவன் வைதாரையும் வாழ வைப்பவன் அன்றோ!’ என்கின்றார் ஓரன்பர்.

ஆம்! அவனை வைதாலும் அவன் நம்மை வாழவைப்பான். அதில் ஐயமில்லை. பண்பாடு மிக்க நாம் அவ்வாறு நடந்து கொள்வது அழகாகுமா? நாகரிகமாக அவ்விறைவனைப் பாடுவது எப்படி என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

கும்பகருணன் வரம் கேட்பதற்காக நெடுங்காலம் தவம் செய்தான். இறுதியில் இறைவன் அவனுக்குக் காட்சி கொடுத்தார்; என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்டார். கும்பகருணனுக்கு அவசரம்; பொறுக்க முடியவில்லை. நித்தியம் (அழியாமை) என்று கேட்பதற்குப் பதில் நித்திரை (தூக்கம்) என்று கேட்டு விட்டான். அவ்வாறே வரமும் பெற்று உறக்கத்திலேயே தனது வாழ்நாளில் பாதியைக் கழித்தான்.

இதிலிருந்து இறைவனிடம் வரம் கேட்பதும், அவனைப் பாடிப் பரவுவதும் அவ்வளவு எளியதல்ல என்பது விளங்குகிறது அல்லவா!

சொல்லியவே சொல்லுதல் :

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் இதற்கு ஒரு வழி காட்டுகிறார்: இறைவனைப் பாடவேண்டுமா? நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டா. உங்களுக்குப் பாடல் இயற்றத் தெரிய வேண்டுவதில்லை. ஞான சம்பந்தர் நல்ல இசையில் வல்லவர். நாவுக்கரசர் நாவுக்கு அரசர்தான். இவர்கள் இருவரும் பாடிய தமிழ்ப் பாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பாடினால் போதும். இறைவன் உள்ளம் உகந்து நிற்பான்.

“நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும்

நாவினுக் கரசரும் பாடிய நற்றமிழ்மாலை

சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துகப்பாளை ”

—சுந்தரர் தேவாரம்.

ஆகவே, நாமும் கோவிலுக்குச் சென்று இறைவனைப் பாடிப் பரவும் போது, “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரம்தர வேண்டும்.” என்று நாவுக்கரசர் சொல்லியவாறே சொல்லி ஏத்துவோம்.

பண்ணொடு பாடுக :

“சரி! நாவுக்கரசர் சொல்லியவாறே சொல்லிப் - அஞ்சியா கிலும் அன்பு பட்டாகிலும் - இறைவனைப் பாடி விடலாம்; ஆனால் ஞானசம்பந்தர் சொல்லியவாறே சொல்லிப் - பண்ணொடு ஏத்திப் பரவ இயலாதே!” என்று வினவுகிறார் ஓர் அடியார்.

“ஏன் இயலாது?”

“ஞான சம்பந்தர் நல்லிசை வல்லவர்; பண்ணொடு பாடிய வர்; அவர் திருப்பிரமபுரப்பதிகத்தில் ‘ஞானசம்பந்தன் சொல் வண்ணம் மூன்றும் தமிழில் தெரிந்து இசை பாடுவார் விண்ணும் மண்ணும் விரிகின்ற தொல்புகழாளரே’ எனவும், திருவலஞ்சுழிப் பதிகத்தில் ‘ஞானசம் பந்தன் வாய் நவீற்றிய தமிழ்மாலை ஆதரித்து இசைகற்று வல்லார் சொலக் கேட்டுகந்தவர் தம்மை வாதியா வினை’ எனவும் கூறியிருக்கிறார். நாமோ இசையைச் சிறிதும் அறியாத அடியாராக உள்ளோம். ஆகவே நாம் பாடுவது எப்படி” என்கின்றார் அந்த அடியார்.

ஆம் அந்த அடியார் கூறுவது உண்மைதான். ஞான சம்பந்தர் தமது பதிகங்களைப் பிறர்பாடும்போதும் இசையோடு பாட வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறார். இருப்பினும் இதற்கொரு விதி விலக்கைத் திருவைகாவூர்ப் பதிகத்தில் காணலாம்.

அன்பொடு பாடுக :

ஞானசம்பந்தர், தலயாத்திரை செய்யும் போது திருவை காவூருக்கு வருகின்றார். அந்தச் சமயத்தில் இறைவன் முன்பாகச் சில அடியார்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஞான சம்பந்தர் அந்தப் பாடலைக் கேட்டுக்கொண்டே நெருங்குகிறார். அடியார்களின் பாட்டில் இலக்கணம் இல்லை; சீரும் தளையும் சிதைகின்றன. அடியார்களின் தொண்டையில் கோழை கட்டுகிறது. அதனால் பாடும்போது இடை இடையே கக் - கக் - என்று இருமுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு இசை மட்டும் அவர்களுக்கே உரித்தான வகையில் ஊடாடி வருகிறது. இதைக்கேட்ட நல்லிசை வல்ல ஞானசம்பந்தருக்குச் சிறிது வியப்பு ஏற்பட்டது.

அடியார்களின் பாட்டை - இல்லை இல்லை அவர்களின் சொல்லை - இறைவன் கேட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கிறான். அது மட்டுமோ, அதற்கு மகிழவும் செய்கிறான். இந்த நிலையில் ஞானசம்பந்தருக்கு வியப்பு மேலிட்டுவிட்டது.

இறைவன் மகிழ்வதற்குக் காரணம் இசைத் திறமையும் அன்று; சாரீரத்தின் இனிமையும் அன்று; மொழிப் புலமையும் அன்று; அடியவரின் உள்ளத்தில் எழும் அன்புதான். இதனை ஞானசம்பந்தரே கூறுகிறார். கேளுங்கள்:

“கோழை மிடறாகக் கவிகோளும் இலவாக

இசை கூடும் வகையால்

ஏழை அடியார் அவர்கள் யாவைசொன

சொல் மகிழும் ஈசன்”

பொருள் உணர்ந்து சொல்லுக :

மணிவாசகப் பெருமான் கூறும் ஓர் அறிவுரையை ஈண்டு நாம் நினைவு கொள்ள வேண்டும். மணிவாசகர் தமது சிவ

புராணத்தில், 'சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார்'. என்று இயம்பி இருக்கிறார். ஆகவே இறைவனைப் பாடுங்கால் ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகியோர் சொல்லிய பாடல்களையே நாம் சொல்லினும் அவற்றின் பொருள் உணர்ந்து பாடவேண்டும் என்பது கருத்தாகின்றது.

பொருள் உணராமல் பாடினால் பலகுற்றங்கள் உண்டாகும். ஒருவர் தேவாரம் பாடுகிறார்; இசையில் வல்லவர்தான். மடக்கி மடக்கிப் பாடுகிறார். 'தோடுடைய செவி - என்விடைஏறி - என்விடை ஏறி' என்று இராக ஆலாபனை எல்லாம் பண்ணுகிறார். "சிவபெருமானுக்குச் சொந்தத்தில் விடை (ரிசபம்) இல்லையோ! இப்பாடகர்தான் சிவபெருமானுக்கு மாடு வாங்கி விட்டாரோ? என்விடை - என்விடை (எனது மாடு) என்று பாடுகிறாரே!" எனக் கேட்கத் தோன்றுகிற தல்லவா? பொருள் உணராமல் அவர் பாடுவதனால் இப்படிப்பட்ட பிழைகள் - தவிர்க்க முடியாத பாவங்கள் - நேர்கின்றன. அதற்காகத் தான் மாணிக்கவாசகர் 'சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுக' என்கின்றார்.

முடிவுரை :

இறைவனைப் பாடுவது எப்படி என்பது வினா. இதற்கு இக்கட்டுரை தரும் விடை: (1) ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் சொல்லியவே சொல்லி ஏத்தலாம். (2) ஞானசம்பந்தரைப் போல் வண்ணம் மூன்றும் தமிழில் தெரிந்து பன்னி ஆதரித்துப் பண்ணோடும் பாடலாம். (3) இசையறிவு பெருத ஏழை அடியாராக இருந்தால் இசைகூடும் வகையால் காதலாகிக் கசிந்து பாடலாம். (4) எது எங்ஙனமாயினும் சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து பாடுதல் வேண்டும்; அதுவே இன்றியமையாத ஒன்று.

“வாயே வாழ்த்து கண்டாய் — மத

யானை உரிபோர்த்துப்

பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்தன்னை

வாயே வாழ்த்து கண்டாய்”

— திருநாவுக்கரசர்.

தாயுமானவரின் — பராபரக்கண்ணிகள்

Couplets in venerable adoration of the
Omnipotent and Omnipresent

sung by

St. THAYUMANAVAR

10

There is no effect without cause. Plants and crops are not possible without seeds, just as the perfection of human beings is not possible without the mercy of the Perfect - Eternal. The enlightenment of the souls is not possible, if the sacred light does not dawn upon them. God is Pure-knowledge and without this pure-knowledge, we cannot attain salvation.

வித்தின்றி யாதும் வினைவதுண்டோ நின்னருளாம்
சித்தின்றி யாங்களுண்டோ சொல்லாய் பராபரமே!

(பொழிப்புரை): வித்தில்லாமல் மரம் முதலான யாவும் வினைவதுண்டோ? இல்லை. அதுபோலத் தேவரீரது திருவருள் ஞானமின்றி ஆன்ம கோடிகளாகிய எங்கட்குச் செயல் உண்டோ? சொல்வாயாக.

Oh! Lord Supreme! Are the plants and crops possible without seeds? No. Similarly can we, the poor souls, exist without your Grace and divine knowledge sustaining us?

(தொடரும்)

அப்பர் கண்ட புரட்சி

திரு. பா. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt., M. L. A.

இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய 1300 ஆண்டுகட்கு முன் அப்பர் ஆமுரில் பிறந்தார். அப்பொழுது அது திருமுனைப் பாடி நாடு என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. காஞ்சியைத் தலை நகராகக் கொண்டு பல்லவர் இந்தப் பகுதியில் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அப்பர் காலத்து ஆண்ட பல்லவ மன்னனுக்கு மகேந்திரவர்மன் என்று பெயர்.

அப்பரது இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார் எனப்படும். பெயரைப் பார்க்கையில் அது காரணப் பெயராகத் தோன்றுகிறது. அதுகாரணப் பெயரானால் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் காணவல்ல ஆற்றல், பெயர் சூட்டிய அவரது தந்தையார் புகழ்நாருக்கும் தாயார் மாதிரியாருக்கும் அமைந்து இருந்ததென்றே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஏனெனில், அப்பர் தோன்றிய காலம் உண்மையிலேயே தமிழகத்தில் மருள்தழ்ந்த காலமாக இருந்தது. வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இதனை இருள் சூழ்ந்த காலமென்கின்றனர். எங்கும் அடிமை இருள்; அரசியலிலே அடிமை; சமயத் துறையிலே அடிமை; கலையுலகிலே அடிமை; பொருளாதார வாழ்வுத் துறையிலே - அடிமை என இவ்வாறு அடிமை இருள் எங்கும் படர்ந்திருந்தது. இந்த அடிமை இருளிலே மருள் அல்லது மயக்கம் கலந்த அச்சம் மக்களிடையே தோன்றித் தமிழகச் சமூகத்தை நலிவித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தத் தமிழகத்தின் மருளைப் போக்கியவருள் முதன்மையானவரன்றோ அப்பர்! எனவே மருள் நீக்கியார் என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகியும் நின்றது.

தமிழகத்தைச் சூழ்ந்திருந்த இந்த இருண்டநிலை, மருண்ட நிலை அப்பர் காலத்துக்கும் முன்னூறு நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொடங்கி விட்டது. கி. பி. முதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கிடையில் தமிழ்ப் படையை இமய வெற்பு வரையில் செலுத்தி வெற்றியோடு மீண்டான் கரிகாலச் சோழ மன்னன். அதன் பின்னர் முன்னூறு நானூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழகம் எவ்வாறு இருந்தது என்பது பற்றி ஏதும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. வரலாற்று நூலிலே வந்துள்ள இடைவெளி இது. களப்பிரர் என்ற காட்டு மிராண்டி மக்கள், எங்கோ வடபுலத்திலிருந்து படையெடுத்து வந்து தமிழ் நாட்டைக் கைக்கொண்டு விட்டனர். நாகரிக உச்சியை எய்திய ரோமாபுரி சாம்ராச்சியம் காக்ஸ் வேண்டல்ஸ் போன்ற காட்டு மிராண்டியர் படையெடுப்புக்கு உடைந்தது போன்று தமிழக நாகரிகமும் களப்பிரரின் விலங்கு வெறிக்கு முன்னே பணியலாயிற்று. அரசியலில் தமிழர்கள் அடிமையாயினர்.

வென்று வந்த களப்பிரரைப் பின் தொடர்ந்து அவர் ஆதிக்க நிலையில் தமிழ் நாட்டுள்ளே புதிதாகப் புகுந்தது சமண சமயம். அரசியல் ஆதிக்கத்தால் புகுந்த சமயம் அரசியல் ஆதிக்கத்தைத் தழுவிப் படர்ந்தது. சமணத் துறவிகள் களப்பிரர் வேந்தர் அவையிலே செல்வாக்கைப் பெற்றனர். அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள் என்ற முறையிலே பெருவாரியான மக்கள் சமண சமயத்தைத் தழுவினர். சமயத் துறையில் தமிழர் அடிமையாயினர்.

வந்த சமணமோ கடவுள் நம்பிக்கை அற்றதாக இருந்தது. மனிதன் மாமனிதன் ஆகலாம் என்ற கோட்பாட்டை வளர்த்ததே தவிர மானிடத்தையும் கடந்த தெய்வீகக் கோட்பாட்டையும் மறுத்தது. அறிவினால் தாமே இறைவனாகலாம் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தி மக்கள் உணர்வு ஊற்றை அடைத்தது. இதயத்தே இறைவன் கோயில் கொள்கின்றான்; ஆகவே இதய அன்பினால் இறைவனைக் காணலாம் என்ற சைவக் கொள்கையை மறைத்தது சமணம். இதை அப்பர்,

“குண்டரே சமணர் புத்தர் குறியறி யாது நின்ற

கண்டதே கருது வார்கள் கருத்தெண்ணு தொழுமினீர்கள்”

என்று கூறுகின்றார்.

இதனால் உணர்வை யூட்டி அன்பை வளர்க்கும் கலைகளைச் சமணம் பழித்தது. பண்ணாலும் கூத்தாலும் இறைவனைக் காணலாம் என்றிருந்த நிலையினைக் கடிந்து இவைகள் சிற்றின்பத்தைப் பெருக்கும் கருவிகளே யன்றிப் பேரின்பத்துக்குத் துணையாகா என்று போதிக்க லாயினர். “கிளைநரம்பிசையும் கூத்தும் கேழ்த்து எழுந்து ஈன்ற காம விளைபயன்” என்று கலையுலகத்தைச் சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியர் வெறுக்க லாயினர். கலைத் துறையில் தமிழர் அடிமையாயினர்.

“ஏற்பது இகழ்ச்சி” என்ற தமிழர் கொள்கை இருந்த இடத்திலே “ஏற்பது உயர்வு” என்ற புதுக் கொள்கையை நிலைநாட்ட முயன்றனர். இதனால் தமிழகத்தில் முயற்சி குன்றியது; உழைப்புத் தளர்ந்தது; வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறி மறைந்தது. துறவு வியந்தோதப்பட்டு இல்லறம் பழிக்கப் பட்டது. சொல்வதொன்று நடப்பதொன்று என்ற கரவு வாழ்க்கை தலையெடுத்தது. இதை அப்பர்,

“மனைதுறந்த வல்லமணர் தங்கள் பொய்யும்
மாண்புரைக்கும் மனக்குண்டர் தங்கள் பொய்யும்
கினைபொதிந்த சீவரத்தர் தங்கள் பொய்யும்
மெய்யென்று கருதாதே போத நெஞ்சே”

என்ற வரிகளில் சுட்டுகின்றார். பரவுலக வாழ்க்கையில் நாட்டம் கொண்டு இகவுலக வாழ்விலே சோம்பலும் மடியும் மிகுந்தது. தமிழர் பொருளாதாரத் துறையில் அடிமையாயினர்.

களப்பிரர் பின்னே வந்த வடநாட்டுப் பல்லவரும் தங்கள் முன்னோர் சென்ற நெறியிலேயே சென்றனர். தமிழ் மொழி ஏறியிருந்து ஆட்சி செய்த அரசு கட்டினிலே பிற மொழிகள் இடம் கொண்டன. அன்றையப் பல்லவ அரசும் அன்றையச் சமண சமயமும் தமிழைப் போற்ற முற்படவில்லை என்பதை அப்பர் திருவாக்கு சுட்டுகின்றது.

“வாயிருந் தமிழே படித் தாருரு
ஆயிரஞ் சமணும்”

என்று பாடியது எடுத்துக் காட்டாகும். சமய மென்பது மக்கள் அறியாத ஒரு மொழியில் ஒரு சில குருமார்கள் முணுமுணுப்பில்

சிக்கிய மருட்டு வித்தையாயிற்று. பெருவாரியான மக்கள்குழு, உணர்ந்து கொள்ளாத வகையிலே பிரமிப்பை உண்டு பண்ணும் சுரண்டல் கருவியாய் அமைந்திருந்தது. மொழித் துறையில் தமிழர் அடிமையாயினர்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இந்த இழிநிலையைப் போக்கித் தமிழர் விடுதலையை அரசியல் துறையில் மட்டுமன்று, எல்லாத் துறைகளிலுமே மீட்சி செய்த பெருமை அப்பருக்குண்டு. இதற்காக இவர் கையாண்டது பல்லவன் படையை வெல்லும் நாற் படையன்று. எளிமைக்கோர் சின்னமாய் விளங்கும் உழவார்ப்படை. கர்ந்தி யடிகள் இராட்டைப் படையாக கொண்டு இந்திய மக்களுக்கு விடுதலையைத் தந்தனர். அப்பர் உழவாரப் படையைக் கருவியாகக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு விடுதலையைத் தேடித் தந்தனர். இராட்டையைக் காந்தி யடிகள் படையாகக் கொண்டு வெள்ளம்போல் திரண்ட வெள்ளையர் ஆட்சியை வெல்ல நினைத்ததின் சூட்சுமத்தை இன்னும் பலர் அறிந்திலர்; அறிந்தவர் பலரும் மறந்து போயினர். மேலூட்டு இயந்திர வருகையால் தொழிலிழந்து சோம்பிக் கிடந்த கோடானு கோடி மக்களுக்கு உழைப்புணர்வும் தன்னம்பிக்கையும் ஊட்டும் அடையாளமாக வந்த படைக்கருவியே இராட்டினமாகும். பலகோடித் தனி மனிதர்களின் உள்ளத்திலே உழைப்புணர்ச்சியும், தன்னம்பிக்கையும் தளிர்விடும் பொழுது நாடனைத்துமே பொருளாதார வாழ்வில் மலர்ச்சிபெறும். விடுதலை யுணர்ச்சியும் வீறிட்டுத் தலை தூக்கும். ஏனெனில் விடுதலை என்பது பிறர் கொடுக்க நாம் பெறுவதன்று. தனி மனிதன் உள்ளத்தின் உயர்விலே முகிழ்க்கும் மலராகும். இந்த உள்ள உயர்வை எய்தும் சின்னமாகவே இராட்டினைக் காந்தியடிகள் நாட்டுக்கு வழங்கினார்.

இதுபோன்று அப்பரும் உழவாரப் படையை மேற்கொண்டார். இறைவன் திருக்கோயிலிலே வீற்றிருக்கின்றான். உள்ளும் புறமும் கோயில் கொண்டிருக்கின்றான். புறக் கோயில் கல்லாலும் மண்ணாலும் ஆகியது. உள்ளக் கோயில் அறிவாலும் உணர்வாலும் ஆகியது. புறக்கோயிலைச் சுத்தம் செய்து இறைவனைக் காண்பது போலவே உள்ளக் கோயிலையும் சுத்தம் செய்து கொண்டால் அங்கே திருநடமிடுகின்ற இறைவனைக் காணலாம்.

இந்தத் தத்துவத்தை விளக்கும் கருவியாகவே உழவாரப் படையை அப்பர் எங்கும் தாங்கிச் சென்றார். உள்ளக் கோயிலைத் தூய்மை செய்யும் உழவாரப் படை உணர்வு கலந்த பக்தி நெறி எனப்படும் - அந்தப் பக்தி நெறியே உள்ளத்து மாசினைச் சுத்தி செய்ய வல்லது. அதுவே வல்லரசை எதிர்க்கும் தன்னம் பிக்கையையும், ஆன்ம ஆற்றலையும் அளிக்க வல்லது. பாடு கின்றார் அப்பர் :

“ நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்கலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே !

ஆன்ம ஆற்றலால் அரசியலில் வெற்றி காணலாம் என் பதற்குக் காந்தியடிகளின் முன்னோடியாய் நின்றவர் அப்பர். தானே சமண சமயத்தை மேற்கொண்டு, சமணரல்லாத ஏனை யோரை ஒறுத்து அச்சுறுத்திச் செங்கோல் கோட ஆண்டவன் மகேந்திர பல்லவன். அத்தகையோனைத் தனது ஆன்ம பலத்தால் உண்மையைக் காணச் செய்து, நல்வழியில் திருப்பிய பெருமை அப்பருக்குண்டு. அரசியலில் கண்ட அப்பரது வெற்றி விரை வில், சமயம், கலை, மொழி, பொருளாதாரம் ஆகிய எல்லாத் துறை யிலும் வெற்றியாக முடிந்தது, மன்னன் மகேந்திரவர்மன் சமணமே மெய்ச்சமயம் என்ற கொள்கையை விடுத்தான். சைவத்தின் சமரசத்தை மேற்கொண்டான். அவனுள்ளே கலையுணர்வு முகிழ்த்தது; மலைகளைக் குடைந்து குகைக் கோயில் களை அமைக்கத் தொடங்கினான். ஓவியக் கலையை வளர்த்தான்; தானே அதைப்பற்றி ஒரு நூலும் எழுதினான். நாட்டியக் கலையை வளர்த்தான்; தானே நாட்டிய வல்லுநனும் ஆயினான். நாடகங் களை ஊக்குவித்தான்; தானே ஒரு நாடக ஆசிரியனும் ஆயினான். இசைக் கலையைப் போற்றினான்; அதன் நுட்பங்களைக்

கல்லில் என்றும் அழியாதவாறு பொறித்து வைத்தான். தேவார இயக்கம் தலையெடுக்கவே தமிழ் மொழி மீண்டும் கட்டிலேறி அரசோச்சியது. கலைகள் மலர்ந்தன; காவியங்கள் அலர்ந்தன; எங்கும் இறை முழக்கம், எங்கும் தமிழ் முழக்கம் ஒலித்தது. சோம்பல் அகன்றது; முயற்சிகள் வென்றன; வாழ்விலே இன்பம் பொங்கியது. இல்லறம் நல்லறமாகியது. மீண்டும் தமிழர்கள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறியைக் கண்டனர். இந்த மறுமலர்ச்சியின் எழு ஞாயிறே அப்பர்.

மறுமலர்ச்சி மெய்யாக நிலையாக அமைய வேண்டுமானால் அது மக்கள் இயக்கமாக உருப்பெறுதல் வேண்டும். தென்னாட்டில் ஆதி சங்கரர் இந்த மறுமலர்ச்சிக்கு அடிகோலினார். ஆயினும் அது, வடமொழிப் பண்டித உலகளவிலே அமைந்து விட்டது. பண்டிதரும் பாமரரும், கல்லாரும் கற்றவரும், வாழ்வில் கொள்ளும் வரையில் அதை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக்கிய பெருமை அப்பரையே சாரும். நாட்டு மறுமலர்ச்சிக்காக ஒரு சில பட்டதாரிகள் நிறுவிய காங்கிரஸ் மகாசபையைப் பல கோடி பாட்டாளி மக்களின் நிறுவனமாக்கிய காந்தியடிகளின் மதிநுட்பத்தையே அப்பர் செயலுக்கு ஒப்பு வமையாகக் கொள்ளலாம்.

இதற்கென அப்பர் மேற் கொண்ட முறைகள் சிந்திக் கற்பாலன. அவை மக்கள் உணர்ச்சியை எழுப்பும் வரையில் அமைந்திருந்தன. “உறவுகோல் நட்டு உணர்வுக் கயிற்றினால் முறுக வாங்கிக் கடைய” நிற்கும் என்ற உண்மையை வலியுறுத்தினார். அதற்காக மக்கள் பயிலும் மொழியைக் கருவியாகக் கையாண்டார். அடுத்து உணர்ச்சியை எளிதில் எழுப்பும் இசையினைத் துணையாகக் கொண்டார்; தமிழோடு இசை பாடலின் சிறப்பை எடுத்தோதினார். பின்னர் எல்லோராலும் எளிதில் மேற்கொள்ள வல்ல ‘சலம் பூவொடு தூபம்’ நிறைந்த பக்தி நெறியைப் பரப்பினர். அப்பத்தி நெறியிலும் பல நுணுக்கங்களைக் கையாண்டனர். நுண்மாண் நுழைபுலம் கொண்ட சமயப் புலவர்களே அறியும் தத்துவக் கருத்துக்களை முன் வைக்காது, மக்களை எளிதாகக் கவரவல்ல இறைவனின் அருஞ் செயல்களைக் காட்டும் கதைகளைத் திருத்தாண்டகம் என்னும்

விரிந்த கவிதைச் சித்திரங்களாக நெஞ்சையுருக்கும் பண்ணிலே எடுத்தோதினார். இவ்வாறு சொல்லும் பொழுது பல பதிகங்கள் ஒரு சில கருத்துக்களையே ஓய்வின்றி எடுத்துச் சொல்வதாக இருக்கின்றன. அப்பருக்குக் கருத்து வறட்சி ஏற்பட்டதோ என்று கூட ஐயுறும் திறனாய்வாளரும் உண்டே. ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மறந்து விட்டனர். இறைவனின் அட்டமூர்த்த வீரச் செயல்களை ஊர்ஊராகச் சென்று ஆங்காங்கே யுள்ள வெவ்வேறு மக்கள் குழுவுக்கு அவர் இனிய எளிய தீந்தமிழின் இசை கலக்கச் சொல்லி வந்தார் என்பதை ஓர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். தமிழ் நாடெங்கணும் வெவ்வேறிடங்களில் மீண்டும் மீண்டும் பிரச்சார நெறிக்கு இன்றியமையா முறையில் எடுத்துரைத்தாராயினும் ஒரே வகையான சொற்றொடரில் அவர் பாடினாரல்லர். தலத்துக்குத் தலம் அவர் கவிநயம் வேறு வேறாய்ப் பொலிந்துள்ளது. இது, மன்பதையை உய்விப்பதே கடன்; கவிதை கவிதைக்காக அன்று; கவிதை வாழ்வுக்காகவே என்ற நெறி கொண்ட உயிர்க் கவிஞராலேயே ஆற்ற வல்ல செயலாகும். மக்கள் உள்ளத்தைத் தொடவல்ல பிரச்சார நெறியின் உயிர்த் துடிப்பை அறிந்து வெற்றியோடு அதனைக் கையாண்டவர் அப்பர். எனவேதான் அவர் நாவுக்கரசரும் ஆயினார்.

பக்தி நெறி எளிமையானது. பாமர மக்களை எளிதில் தொடவல்லது. அப்பக்தி நெறியுள் தாச மார்க்கம் எளிமையினும் எளிமையானது. ஸ்ரீகுரு இழந்து, வீரமிழந்து, காதல் இழந்து இன்பமிழந்து கிடந்த அன்றையத் தமிழ் நாட்டிலே ஆண்டான் அடிமை என்ற உணர்வு ஒன்றுதான் எஞ்சி நின்றது போலும்! ஆகவே அந்தத் தொடர்பே அப்பர் கையில் வாய்ப்பான கருவியும் ஆகியது. பக்தி நெறியுள் முதற்படி தாசமார்க்கம். எல்லோராலும் எளிதில் மேற்கொள்ள வல்ல நெறி.

“தாசமார்க் கஞ்சாற்றில் சங்கரன்றன் கோயிற்

றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்

போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி

புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்

தீதிறிடு விளக்கிட்டுத் திருந்த வனமுஞ்
 செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
 தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
 மியற்றுவதிச் சரியை செய்வோ ரீசனூல கிருப்பர்”

என்று சிவஞான சித்தியார் ஆண்டான் அடிமை நெறியின்
 எளிமையை விளக்குகின்றார். இந்த மார்க்கத்தை அப்பர்
 கையாண்டதற்கு மற்றுமோர் காரணம் உண்டேபோலும்!
 அன்று மக்கள் மனக்கோயிலுமேயன்றி இறைவன் திருக்
 கோயில்களும் பாழடைந்து கிடந்தன. இந்த நிலையில் கோயில்
 களைச் சுத்தம் செய்வது எளிமையுள் எளியபடி. திருக்கோயிலைச்
 சுத்தம் செய்வார் மனக் கோயிலையும் தாமாகவே சுத்தம் செய்து
 கொள்ளுகின்றனர். ஆகையினாலேயே பாடுகின்றார்;

“நிலபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
 ஆருரா என்றென்றே அலரு நிலலே.”

இங்ஙனமாகி மேற்கொள்ளப் பட்ட ஆண்டான் அடிமை
 நெறியிலே ‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்பது நடு
 நாயகமான கொள்கையாகி விட்டது. இறைவன் ஒருவனே
 ஆண்டவன், நாம் அனைவரும் அவன் பணி செய்து வாழும்
 அடிமைகள் என்ற உணர்விலே பெரியதொரு ஆன்மீகப் புரட்சி
 வெள்ளம் பொங்கியது, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்
 துவம், என்ற உணர்ச்சி ஒலிகள் ஓமென முழங்கின. இறைவன்
 ஒருவனுக்கே அடிமை என்ற உறுதியிலே மனிதனுக்கு மனிதன்
 அடிமை அல்ல என்ற சுதந்திர உணர்வு பிறந்தது.

“பாரி லெவர்க்குமினி அடிமை செய்யோம்—பரி
 பூரணனுக்கே அடிமை செய்து வாழ்வோம்”

என்ற நவயுகக் கவிஞன் பாரதியின் சொல்படி எல்லோரும் இறைவனுக்கு அடிமை என்ற நிலையிலே சமத்துவமும் சகோதர தத்துவமும் பிறந்தன. ஆகையினால்தான் மறுமலர்ச்சி மக்கள் இயக்கமாக வெற்றியும் பெற்றது. இந்தச் சுதந்திரம், சமத்துவம் சகோதர தத்துவம் என்பதைக் கீழ் வரும்,

“சங்கநீதி பதுமநீதி இரண்டுத் தந்து
தரணியொடு வாளுளத் தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தமூகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுமலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கணைநர் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே.”

என்ற பாடலால் உலகுக்குப் பறை சாற்றுகின்றார்.

இங்ஙனம் ஆத்மீகத் துறை வழியாக மறுமலர்ச்சியில் பொங்கிய சுதந்திர உணர்வே பல்லவ மன்னனைப் பணியக் கண்டது. அந்தணராகிய அப்பூதியடிகள் வேளாளராகிய அப்பருக்கு வணக்கம் செய்யக் கண்டது. அதுவே ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நாவுக்கரசரை ‘அப்பர்’ என உறவுமுறை பாராட்டச் செய்தது. அதுவே இளைஞரான ஞானசம்பந்தரது சிவிகையைத் தாங்கும் சமத்துவத்தை முதியரான அப்பருக்களித்தது. எங்கும் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதர தத்துவம் என்பது ஆன்மீக உருவெடுத்துத் தழைத்தது. தமிழர் வாழ்வு ஆன்ம மலர்ச்சியுற்றது. இங்ஙனமாக அப்பரது எளிய ஆண்டான் அடிமை உறவில் தமிழர் மறுமலர்ச்சி அரும்பிப் பூத்து, ஆலாலசுந்தரரின் தோழமை நெறியில் காய்த்து, மணிவாசகப் பெருமானின் ஆசிரிய மாணவர் தலைவன் - தலைவி இணைப்பில் கனியாகி இனிக்கலாயிற்று.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பர இராமலிங்க சற்குரு புலம்பற்கண்ணி*

தொகுத்தவர், திரு. P. P. துரைசாமி அவர்கள்,
கோயமுத்தூர்.

[மலர் 15, இதழ் 4-ன் தொடர்ச்சி]

- தற்போத நீத்தவர்க்குத் — தன்னருளைத் தந்தருளும்
சிற்போத மெய்ஞ்ஞானச் — செல்வனெனும் சற்குருவே 121
- குடும்ப விடும்பைக் — குவலயத் தோருக்கே
குடும்ப கோஷத்தினிலே — கூறியருள் சற்குருவே. 122
- துன்மார்க்க சங்கம் — தொலைத்தருளைப் பெற்றுய்யும்
சன்மார்க்க சங்கமதைத் — தாபகம்செய் சற்குருவே. 123
- அன்னையுமாய் அப்பனுமாய் — ஆரியனாய் அன்பால்
எனையெனினில் ஆண்ட — இராமலிங்க சற்குருவே. 124
- உபரச வேதியுற்ற — உண்மையை நின்கையில்
அபரமெனச் செய்தருளும் — அற்புதவென் சற்குருவே. 125
- எண்பதி னாயிரமும் — இங்கிரச வேதிசெய்து
வண்மையுறும் சிற்சபைக்கே — வாய்க்கவருள் சற்குருவே. 126
- தவலருஞ்சீர் சிற்சபையைத் — தாரணியோர் போற்றித்
தவநலமெல் லாம்பெறவே — தாபித்த சற்குருவே. 127
- மருள்நலியாச் செய்ய — வடற்சிற் சபையில்
அருள்நடனங் காணற்கே — அன்புவைத்த சற்குருவே. 128
- அருட்பெருஞ் சோதியென்ற — ஆண்டவனைப் போற்றில்
இருட்பெரும் பாடொழியும் — என்றருளும் சற்குருவே. 129
- அருட்பெருஞ் சோதியென்ற — ஆண்டவன் ஒன்றாகும்
தெருட்பெருந் தெய்வமெனச் — செப்பியருள் சற்குருவே. 130
- (தொடரும்)

SAINT APPAR AND HIS HYMNS

அப்பர் சுவாமிகளின்
அற்புதத் திருப்பதிகங்கள்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள், M. A.,

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

காசி இந்துப்பல்கலைக்கழகம், காசி.

திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தொகை - 5-ஆம் திருமுறை

எங்கே என்னை இருந்திடம் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடை யாளம் அருளினார்
தெங்கே தோன்றும் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
'அங்கேவா' என்று போனார தென்கொலோ

“The Lord of Tiruvaymūr came to the place where I was and revealed Himself to me. He bade me to go over there But I don't understand what this is!”

Then St. Tirugnānasambandar got an invitation from the Queen of the Pandya kingdom to visit that country and remove the jaina influence over the King.

With the blessings of St. Appar he left for Madurai, the capital of Pandya-kingdom. The elder Saint began his tour of Saiva shrines. At Tiruppazhaiyaru the jains had concealed the Siva temple and covered it with their construction. As such St. Appar could not see the Lord and so he stayed there and took to fast. He resolved not to take food until he was able to see the shrine. Lord Siva appeared in the local chieftain's dream and ordered him to renovate the temple and

reinstal the Siva-linga. The chieftain did the same and St. Appar was happy and after worshipping at the temple left for other shrines.

திருப்பழையாறைவடதளி - திருக்குறுந்தொகை - 5-ஆம் திருமுறை

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமன் கையருள்
நிலையி னன்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமோ
அலையி னுர்பொழில் ஆறை வடதளி
நிலையி னன்அடி யேநீனைந் துய்ம்மினே.

“Can the jains, who pluck their hair from the head, conceal my lord at Pazhaiyarai? My folks, worship the Holy Feet of the Lord at Pazhaiyarai Vadathali, (Vadathali is the name of the temple.)

St. Appar visited a few more shrines in the chola Nadu and wended north. He worshipped at the shrines of Tiruvannamalai, Kanchi, Kalahasti etc., At Kalahasti he wished to go on pilgrimage to Kailasa on the Himalayas. On his way he visited Banaras and other holy cities. From Banaras he proceeded alone, leaving his followers behind. When his legs became incapacitated, he began to use his limbs and then to crawl. His bones broke and at one stage he could not move any farther. Lord Siva revealed Himself to him and ordered him to enter into a tank, promising him to give a vision of Kailasa at Tiruvaiyaru. St. Appar did the same and came out of a tank at Tiruvaiyaru. He was blessed with the vision of Kailasa. He sang and danced.

(தொடரும்)

நன்னிலத்துப் பெருங் கோயில்

திரு. ந. வீ. செயராமன் அவர்கள், எம். ஏ.,

விரிவுரையாளர், தமிழாராய்ச்சித் துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்,

அருமறைச் சைவம் ஓங்க அருளினால் அவதரித்த திருமகன் சுந்தரரால் பாடப் பெற்ற திருப்பதி திருநன்னிலம். மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்துதித்த அவ்வித்தகர் நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங் கோயில் நயந்த வனைக் காதலாக்கிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்க பாடிப் பரவுகின்றார்.

ஏழாந் திருமுறையில் தொண்ணூற்றெட்டாவது பதிகமாக அமைந்த பாடல்கள் நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்த இறைவனைப் போற்றித் துதிப்பனவாகும். இப்பதிகம் பஞ்சமம் என்ற பண்ணில் அமைந்துள்ளது.

சுந்தரர் பெருமான், பங்குனி யுத்திரத் திருவிழாவின் போது பரவையார் செலவு செய்தற்குரிய பொன்னைத் திருப் புகலூர் இறைவனருளால் பெற்றபின், திருப்பனையூர் இறைவன் விருப்புடன் காட்டிய ஆடல்கண்டு மகிழ்ந்து ஆரூரை அடைந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து, இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருத் தலங்கள் பலவற்றையும் கண்டு தொழும் விருப்புடன் எழுந்து முதற்கண் திருநன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் வந்தடைந்தார். சுந்தரர் பெருமான், நன்னிலம் சென்று அங்கே நயந்தெழுந்தருளிய நம்பர்பிராணைப் பண்ணார் தமிழிசையால் பாடிப் பரவியதைச் சேக்கிழார் பெருமான்

“பலநாள் அமர்வார் பரமர்திரு அருளால் அங்கு நின்றும் போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்

தலமார் தின்ற “தண்ணியல் வெம்மையினுள்” என்னும் தமிழ்மலை என்ற பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளது அறிந்து மகிழ்வதற் குரியதாகும்.

சுந்தரர் பெருமான் நன்னிலத்தில் எழுந்தருளி யுள்ள இறைவனை ‘தண்ணியல் வெம்மையினுள்’ என்று தொடங்கும் பதிகத்தால் பாடியுள்ளதைச் சேக்கிழார் இறுதி வரியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் கோச்செங்கட் சோழரால் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டுமலைக் கோவில். இவர் நாளும் இன்னிசையால் நற்றமிழ் வளர்த்த ஞானசம்பந்தருக்கும் உழவாரத் தொண்டு செய்த ஒப்பிலா அன்பர் அப்பருக்கும் முன்பு வாழ்ந்தவர். பூதநாதன் மகிழ்ந்துறையும் சிவாலயங்கள் பல வற்றைக் காதலோடு அமைத்துத் தொண்டு புரிந்தவர் இவர். இவர் தம் வாழ்நாளில் சோண்டெங்கும் சிறந்த சிவாலயங்கள் பல எடுப்பித்தார்.

“அந்தமில்சீர்ச் சோண்டி லகனாடு தொறுமணியார்

சந்திரசே கரனமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்!

என்று சேக்கிழார் கோச்சங்க சோழரின் சிவாலத்திருப்பணியைச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். இவர் சிவாலயம் எடுப்பித்த திருப்பதிகளுள் திரு நன்னிலம், திருவம்பர், தண்டலை நீணெறி, வைகல், திருவாணக்கா முதலியன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். இச்சோழ மன்னர் சமயக்காழ்ப்பின்றிச் சிவனுக்கு மட்டுமன்றி திருமாலுக்கும் பல கோயில்கள் எடுப்பித்தார் எனத் தெரிகிறது. இவர் இறைவருக்கு எழுபது மாடக்கோயில்கள் அமைத்தார் என்ற செய்தியை,

‘இருக்கிலங்கு திருமொழிவா யெண்டோ ளீசற்கு

எழில்மாட மெழுபதுசெய் துலக்மாண்ட

திருக்குளத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்

திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே’

எனவரும் திருமங்கை யாழ்வாரின் பெரிய திருமொழியால் அறிகின்றோம். கோச்செங்கனான் நன்னிலத்துப் பெருங்கோயிலைக் கட்டிய செய்தியை,

‘கோடுயர் வெங்களிற்றுத் திகழ் கோச்செங்கணன் செய்கோயில்
நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில்.....’

எனவரும் இப்பதிகத்தின் திருக்கடைப்பினால் அறிகின்றோம்.

இத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனின் திருநாமம் மதுவனேசுவரர் என்பது. இறைவி மதுவன நாயகி என்னும் திருப்பெயரால் அழைக்கப் படுகின்றார். இறைவனுடைய சந்நிதி கட்டுமலையின் மீது அமைந்துள்ளது. கட்டுமலையின் மீது இறைவன் எழுந்தருளியுள்ளமையால் ‘மலை ஈசுவரன்’ என்றும் இறைவனை அன்போடு அழைப்பதுண்டு. இறைவி மதுவன நாயகி சந்நிதியும் அகத்தீசர் சந்நிதியும் மற்றுமுள்ள பரிவார தெய்வங்களின் சந்நிதியும் மலையின் கீழ்ப் பகுதியில் அமைந்துள்ளன. கட்டுமலையின் மீது அமர்ந்துள்ள இறைவனின் திருக்காட்சி காண்போர் கண்களுக்கு மட்டிலாத பெருவிருந்தாய் அமைந்துள்ளது.

நன்னிலத்தின் இயற்கை எழிலை, சுந்தரர் தமது பாக்களில் மிக அழகாக வருணித்துள்ளார். ஊரைச் சுற்றிலும் சோலைகள் பல நிறைந்துள்ளன. சோலைகளில் கோங்கும், வேங்கையும், மாதவியும், சண்பகமும் நிறைந்திருக்கின்றன. பசுமை நிறைந்த அச்சோலைகளால் எங்ஙனும் ஒரு இதமான குளிர்ச்சி நிறைந்திருக்கின்றது. இத்தகைய சோலைகளின் நடுவே இறைவர் அழகாகக் கோலங் கொண்டுள்ள காட்சியை

“குளிர்நரு திங்கள்கங்கை குரவோ டரக்கூவிளமும்
மிளிர்நரு புன்சடைமே லுடையான் விடையான் விரைசேர்
தளிர்நரு கோங்கு வேங்கை தடமாதவி சண்பகமும்
நளிர்நரு நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே ”

என்று சுந்தரர் பாடிப் பரவுகின்றார்.

ஒருபால் நான்மறையாளர் வேதம் முழங்குகின்றனர்; நொச்சியம் பச்சிலையால் நிரைதீர் புனலால் இறைவனைத் தொழுபவர் மற்றொரு பக்கம்; செங்கை குவித்துக் கொண்டு வாய் நிறையத் தோத்திரப் பாமாலைகள் பாடி மகிழுவார் இன்னொரு

பக்கம். இங்ஙனம் அக்கோயிலின் தெய்வீகக் காட்சிகள் கண்டு உளம் மகிழ்ந்து சுந்தரர் பாடுகின்ற பாடலின் மாட்சிதான் என்னே!

‘தமர்பயில் வெஞ்சுரத்துக் கடுங்கேழற்பின் கானவனாய்
அமர்பயில் வெய்தியருச்சுனர் கருள்செய்த பிரான்
தமர்பயில் தண்விழவிற் றகுசைவர் தவத்தின் மிக்க
நமர்பயில் நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே.’

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒரு புறமும், இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்புவார் ஒருபுறமும் துன்னிய பிணைமலர் கையினர் ஒரு புறமும், தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர் ஒரு புறமும் சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒரு புறமுமாக நிற்கும் காட்சியினைக் கண்டு செந்தமிழ்ப் பாமாலை யால் மாணிக்கவாசகர் பாடிப் பரவுகின்றார்.

செந்தமிழ்ச் சுந்தரரின் இன்னிசை பெற்ற சைவத் திருப்பதியாம் திருநன்னிலம் வளமனைத்தும் ஒருங்கு பெற்ற பழம்பதி. நன்னிலம் என்ற அதன் பெயரே அதன் வளமையைத் தித்திக்கும் வகையில் எடுத்துக் கூறுகின்றது. திருப்புகலூர், திருக்கண்ணபுரம், திருவாஞ்சியம், திருப்பனையூர், திருவாரூர் முதலிய சைவ வைணவத் திருப்பதிகள் இச்சிவப்பதியைச் சுற்றி நின்று அழகும் அணியும் செய்கின்றன.

“ஞானசம்பந்தம்”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்திலிருந்து வெளிவருகிறது. சமயப்பொருள் முதலியவை குறித்த தெளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பெருந்துணையானது. சந்தாத் தொகையைக் கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்,

உள்நாடு ரூ. 2 - 25 * வெளிநாடு ரூ. 3 - 00

செயலாளர். “ஞானசம்பந்தம்” அச்சகம்.

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

ஓர் அறிவிப்பு

சைவ மெய்யன்பர்களும், இலக்கியப் பேரன்பர்களும்
மிகுந்த ஆர்வமுடன் எதிர்நோக்கும் பன்னிரண்டாம் திருமுறை
யாகிய திருத்தொண்டர் புராண (மூலம்) த்தின் புதிய
பதிப்பு, ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி
அருணாந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின்
திருவுளப் பாங்கின் வண்ணம் பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்பு நிதி
வெளியீடாக, ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு 276-வது
மகேசுவர பூசைத் திருநாள் என்று (குரோதி வைகாசி 16;
29- 5—64) வெளியிடப் பெறுகிறது என்பதனை மகிழ்வுடன்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். **விலை ரூ. 3—00.**

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B. L.,
பதிப்பாசிரியர்.

இராகம்: கீர்வாணி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

முருகா நானுனை மறவேனே
திருமால் மருகா பணிந்தேனே - சிவ (முருகா)

அனுபல்லவி

தருண மிதுவே எனைத்தாங்கி அருள்புரிய
கருணை முகம்காட்டி கைதூக்கி விட்டிட (முருகா)

சரணம்

வேலுடனே வள்ளி தெய்வானை சமேதராய்
விளங்கிடும் ஈசன் புகழ் பாடிடுவோரை
காலன் அணுகிடாமல் காத்துக் கருணைகாட்டி
சீலமுடன் விளங்கச் செய்திடும் பாலனே (முருகா)

வி.கே. முத்தையா பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.,
வண்ணார்பேட்டை, திருநெல்வேலி-3.

Rajah of Kalahasti Memorial Additional Feeding Charity at Rameswaram.

Rs. 50,000/- (Fifty Thousands Only)

This endowment is created by His Holiness Silasri Kasi Vasi Arulandi Tambiran Swamigal Avergal of Kasi Mutt, Tirupanandal in memory of Raja Srimathe Raja Raja Damarakumara Venkatappa Naidu Bahadur Varu, Rajah of Kalahasti, who made the gift of Chellur village in Kalahasti Taluk, Chittoor District to our predecessor in title Silasri Kasi Vasi Kumaragurupara Tambiran Swamigal the seventh in the line of succession, in the year 1707 Salivahana Era, corresponding to A.D. 1785 for conducting feeding charity at Rameswaram as long as the Sun and Moon last. The Government took over the said village under the Estates Abolition Act 1948 and granted an interim compensation of Rs.9355/- in the year 1955, we founded an endowment No. 189 for Rs. 10,000/- in the name of the said Rajah of Kalahasti in registered document dated 18-4-1955 for free feeding of Brahmins and poor at Rameswaram.

The Government have now paid an interim payment of Rs. 3529-72 and a final compensation of Rs. 40,029-00 in respect of the said Chellur village in O. P. No. 2040 of 53 and O. P. No. 134 of 1962 respectively of the Chittoor District Court-Estates Abolition Tribunal. This amount has been invested in Government Securities of 3% Conversion Loan of 1946 to the value of Rs. 50,000/- Rupees fifty thousand only) as described below and this will form the capital of the present additional endowment made in memory of the

said Rajah of Kalahasti for conducting daily feeding of Brahmins and the poor in our Kasi Mutt Building at Rameswaram in addition to the other endowments in force there. This endowment shall be styled as "Rajah of Kalahasti memorial additional feeding charity at Rameswaram "

2, Details of Government Promissory Notes are CA. 242204 to 242208 Rs. 5,000/-; CA. 242322 to 242325 Rs. 8,000/-; CA. 242196 to 242198 Rs. 15,000/-; CA. 242901 Rs. 1000/-; CA. 242321 Rs. 1,000/-; and CA. 242906 to 242909 Rs. 20,000/-; Total Rs. 50,000/- (Rupees Fifty thousands only). The administration of the endowment shall vest in us and our successors-in-interest.

3. The annual interest accruing on the capital shall be utilised for the daily feeding of Brahmins and the poor in our Kasi Mutt Choultry, Sannadhi street at Rameswaram in addition to the other daily feeding charities.

4. The feeding shall be conducted in accordance with the Thitta Japtha prepared monthly by us and our successors-in-interest, which will depend upon the income derived and the prices of the commodities then prevailing.

5. The amount may be reinvested from time to time in high interest yielding Government Securities. This endowment shall not be diverted to any purpose other than that intended by us.

Tirupanandal
Dated 27-5-1963. } (Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*